paa Evangeliets frelsende Kraft og henter derved ny Inspiration til vor Gerning.

Lad os under al vor Gerning have de store Grænselinier mellem Guds Børn og Verdens Børn for Øje. Ikke saaledes, at vi opkaster os til Hjertekendere og Dommere, men saaledes, at den Linie, som Herren tydelig drager i sit Ord, respekteres. Hvis denne udviskes, da mister Saltet sin Kraft.

Det aandssalvede Øje vil ikke bare have Syn for den enkelte, og ser ikke i Menigheden bare en Samling af Enkeltpersoner, der har lidet med hverandre at gøre. Nej, han vil i Menigheden se en levende Organisme, hvor alle Lemmer er i Virksomhed, enhver paa sin Plads. Naadegaverne maa udnyttes, ellers bliver der ikke sundt Liv og Vækst.

Mellem den levende Menighed og det levende Vidne er der en lykkelig Vekselvirkning. De hjælper hinanden gensidig til at vaage.

Med det sande Menighedsliv følger ogsaa Samfundsinteresse. Noget, vi Præster skulde lægge stærkt an paa at fremelske hos os selv og andre. Hvis disse Interesser er levende og virksomme, da vil de blive os til stor Støtte i vor Gerning. Kun den utro Tjener kan i vore Dage staa kold og uvirksom overfor disse.

De, som byggede Sions Mure i gamle Dage, maatte bygge med den ene Haand og kæmpe med den anden. Saaledes maa Herrens Sion bygges til enhver Tid, ikke mindst i vore Dage.

Lad os have Øje for Fjenderne. Vi maa holde Udsigt med de Fjender, som er udenfor. De er altid mange og mægtige. Men lad os især have skarpt Syn for Fjender, som er indenfor Sions Mure. De retter deres Angreb mod Sions Fæstninger. Disse er de farligste.

Den gamle Inspirationslære, der omgiver vor Kristentro som et Bolværk, beskydes fra alle Hold fra den nedbrydende Bibelkritiks Lejr. Og kan man faa den af Vejen, da er der let Adgang til de andre Fæstninger.

Den store Hovedfæstning, bygget paa Golgatas Høj: „Retfærdiggørelsen af Troen", retter man sine Kanoner imod. Og det skrækkelige Syn møder os, at de, som var sat til at være Vægtere paa Sions Mure, staar ved Fjendens Kanoner og dundrer løs mod de Fæstninger, de har svoret at ville forsvare.

Det gælder at vaage! Thi deres Vaaben ser storartede ud. De er efter nyeste Mode og gør tilsyneladende glimrende Effekt. Men han, som troner i Himmelen, ler! Herren spotter dem! De formaar jo intet mod Sandhedens evige Fæstninger. Men de kan dog gøre megen Skade og bringe mange i Israel til Fald. Maatte Gud bevare os.

Hvilken Kirke ejer Fremtiden? Ikke Sværmeriets taagede og luftige Drømmehus. Ikke den kolossale Verdenskirke, der er sammensat af Rigdommens Dannelsens og Videnskabens mægtige Klippeblokke. Den første opløses i sit Intet, naar Sandhedens Sol begynder at kaste sine Straaler mod den, og den anden synker i Jord og falder sammen, thi den ejer ingen Grundvold. Den Kirke, som holder ubrødelig fast ved Guds aabenbarede Sandhed, har Fremtiden for sig. Dens Hovedhjørnesten er Kristus, dens Bygmester er Gud, og den er sammensat af genfødte Sjæle, der er sammensøjet i een Tro, eet Haab og een Kærlighed. Den Kirke synker aldrig sammen. Det er det gamle Kirkehus, som staar, omend Taarnene falder. Brødre, paa denne Kirke vil Gud vi skal være med at bygge med vaagent Sind. Hver Sten, du og jeg er med at lægge ind der, har Evighedsbetydning. Vor dyrebare lutherske Kirke, som er Reformationskirken og Bibelkirken, har bragt mange prægtige Stene til det store Tempel og er selv dets herligste Taarn. Maatte den altid vedblive at være det. Saa til Værket, Brødre! Lad os i hellig Glød bygge og forsvare!

To Ting skal især mane os. Og disse havde Jesus særskilt for Øje, da han tilraabte Disciplene sit „Vaag!" Hans Lidelse og Død foregik. Natten vilde blive strækkelig men igennem den skulde de have sor mørk og saa lang — saa lang, og hans vidtrækkende Stillelse og høre hans „Vaag". Det er vor arbejdende, kæmpende, lidende og øvende Frelsers Stillelse, som holder os vaagen. Brødre, naar Natten er mørk og lang, og vi føler Søvnen trykke ind over os, lad os da se hen til ham. Du husker, Peter sov ind, men vaagnede igen, saasnart han sit Øje paa Jesus.

Dernæst raaber Jesus sit „Vaag"! med Hensyn paa den store Regnskabsdag. Dette er nær Tilfældet med Hensyn til vor Tekst. Og Regnskabsdagen kan komme snart, ryk paa Løsdagen afsluttes Regnskabet.

Det er hændt flere Gange, at Evighedens Morgenlemm har kyst til os her ved Aarsmødet, idet Herren har taget en af Broderskottet hjem netop ved de Tider. Det er atter hændt i Aar. Hvorfor? Mon ikke ogsaa for at minde os om at vaage og være færdige til at gøre Regnskab for vor Husholdning?

Døden reviderer Præstelisten. Foran hvilke Navne har den sat sit mørke Kors i det kommende Samfundsaar? Det kan være foran mit — eller dit. O Brødre, lad os vaage!

Men kan en vaagen Tjener tænke paa Regnskabsdagen uden med Gru? Ser vi paa os selv og vor Utroskab, da er der intet Haab. Men Jesu Kristi, Guds Søns, Blod renser fra al Synd — ogsaa Præstesynderne. Det er den utro, sovende Tjener, som skal vaagne med Gru. Jo, vi skal kunne dø salig, saasandt vi findes vaagne. Vi skal kunne sige med Simeon: „Nu lader du din Tjener fare i Fred, thi mine Øjne har skuet Frelsen, som du har beredt for alle Folk."

Med Regnskabsdagen kommer Lønnen. Det ser ud til, at der skal blive en særskilt Naadeløn for den kristelige Lærerstand; thi hos Profeten Daniel, 12 3 læser vi: Men Lærerne skal skinne som den udstrakte Befæstnings Skin, og de, der førte de mange til Retfærdighed, som Stjernerne evindelig og altid. Men, Brødre, det synes saa utroligt for os. For synes du ikke, at kan du bare ~~saasandt~~ faa Lov at komme indenfor Porten, saa du faar se ham og takke, da er allerede det saa altfor stort. Og dog —

„Hvem kan ane, hvem sige,
Hvad times os skal i Guds Saligheds Rige?"

Men hvad jeg siger eder, det siger jeg alle: Vaager! Amen.

Indsendt af E. R. Andersen.

Bomuldssnak.

Bomuldsplantens Hjemsted antages at være i Østindiens vestlige Dele. Den kaldes i det gammelindiske Sprog Karpasa. Af Plantens Benævnelser tror man at kunne følge dens Gang gennem Landene: fra Indien over Vestasien til Lilleasien og det sydlige Europa. Den hedder saaledes i Persisk Kirpas, i Armenien Kerpas, paa Hebraisk Karpas, i det græske Karpasos, og dens latinske Navn er Carbasus, øjensynlig alle Omformninger af dens urgamle Navn i Sanskrit.

Oprindelig dyrkedes Planten kun i meget ringe Omfang i Ægypten, Et lille Opsving toges der dog, da Perserne 525 f. Kr. trængte ind i Nillandet. Men den stod stadig langt tilbage for Hørren.

I Grækenland lærte man Bomulden at kende i det femte Aarhundr. f. Kr. — Gamle Fader Herodot nævner dens Hjemland at være Indien og siger: „De vildtvoksende Træer bærer som Frugt en Slags Uld som i Skønhed og Godhed langt overtræffer Faarenes. Denne Træuld anvendes derfor ogsaa af Indiere til Klædningsstykker." (Nutidens Tøjfabrikanter maa vist kende denne Udtalelse og synes at tage den alvorlig, da efter deres Fabrikata at dømme.) Endnu nøjere Kendskab fik Grækerne til Planten, da Alexander den Store 329 f. Kr. krigede mod Baktrien i Centralasien, idet Teofrast melder, at Indierne plantede den i Rækker ligesom Vinstokke.

Ved omtrent samme Tid kendte ogsaa Israel Planten, da jo et Par Steder taler om Linvævere og Lintøj (1. Kr. 4, 21 og 15, 27). Og det hebraiske Ord, butz menes at betyde Bomuld.

Den romerske Forfatter Klinius, der døde 79 eft. Kr., fortæller, at i Øvre-Ægypten dyrkede man Bomuld, og bemærker samtidig, at Ægypterne fremstillede et Slags Blandingstøj, idet de til Islæt anvendte Bomuldsgarn, og Hørgarn til Rending. Nu om Stunder lader det sig gøre at lave „halvuldne" Tøjer, hvor Bomuld bruges til baade Islæt og Rending.

Germanerne blev efter Folkevandringen kendt med Bomulden i Italien. Dog blev den længe en sjælden Vare i Nordtyskland og højere oppe. Da Kalifen Harun al Raschid i 870 forærede Karl den Store nogle Telte, tiltrak disse sig ved deres Størrelse og Farvepragt, men især fordi de var forfærdiget af Bomuld, almindelig Beundring.

Ganske som Silkens Udbredelse indlagde Araberne sig Fortjeneste ved at indføre Bomulden og gøre dens Fordele bekendt. De anlagde i det 12. Aarh. Bomuldsplantager og -fabrikker i Sicilien og Spanien. De kaldte Planten Gutn. Dette Ord har da vandret gennem de moderne Sprog. Italienerne lod det blive til cotone, i Frankrig antog det Formen coton, og som vi alle ved, paa Engelsk er det cotton, medens det oprindelige tyske Ord var Kattun. Dette sidste Ord burde Skandinaverne have bibeholdt, fordi det, tykkes mig, har en nettere litterær Smag end vor almindelige og i Grunden meningsløse Forvrængning af det tyske Baumwolle. Enten Kattun eller Træuld.

I det 14. Aarh. blomstrede (nu altsaa!) Kattunindustrien frem i Venedig, bredte sig derfra gennem Sveits og Sydtyskland, hvor den navnlig i Augsburg fandt en gunstig Bund.

I de seneste Tider har England og Amerika vist Plantens Brugbarhed i en saadan Udstrækning, at det vilde falde vanskeligt at tænke sig Tilværelsen uden Kattun.

A. E.

Korrespondancer

Oakland, Cal.

Hvorledes gaar det saa i Oakland? Er der snart en Menighed samlet, en Flok Mennesker, der staar stadig Kreds om Ordet? Er Arbejdet snart i Gænge og Led spørges der fra flere Sider. Det vilde være en let Sag at faa i Orden, om vi efter knapt to Maaneders Arbejde her kunde spare ud over den Forenede Kirke med et fuldtonet Ja! Ingen vilde føle sig mere opmuntret i Samfundet end vi, der staar i Samlingsarbejdet her, om vi kunde sige: Nu er de aandelige Interesser vakte iblandt vore Landsmænd, nu er Kirken og Skolen i Orden, Søn- og Hverdagsskole, Kvindemøder, og Pigemøder, Yndlingemøder, Opbyggelser o.s.v.

Ingen, som har haft med Guds Riges Arbejde at gøre, og som har nogen Forstand paa disse Ting, venter at høre saadan noget endnu. De ved nok, at Guds Rige skyder ikke op som en „Kikajon" — allermindst i en stor raffineret og forlystelssyg Storstad. Der passer Herrens Ord nok bedre til Prof. Jeramias: „Gaa hen og frels en ud af en Stad og to ud af en Slægt". Guds Riges Komme lignes jo heller ikke ved den Slags Planter, der løber op i en Fart, men ved et Sennepskorn.

Gud ske Lov! at vor Frelser har givet os dette Ord og denne velsignelse Trøst med Sennepskornet. Det giver Mod til at banke paa gennem Ugens Løb hos de forskellige. Her er ogsaa et Sennepskorn iblandt vort Folk, men det er lille. Dog er det vor faste Tro, at „den lille skal blive til Tusinde og den svage til et stærkt Folk, thi Herrens Mund har talet det". Han, der gjorde det Under, at der er bleven sagt saadan noget utroligt og urimeligt noget som dette: „Derfor avledes og af en og det en kraftesløs (eller som det hedder „en udlevet" den engelsk Tekst har det „as good as dead) som Stjerner paa Himmelen i Mangfoldighed, og som Sand ved Havets Bred, det utallige." han kan nok velsigne, frugtbargøre og mangfoldiggøre hans faa og smaa Sennepskorn endnu.

Her er da ogsaa en Begyndelse i det smaa. Gudstjeneste to Gange hver Søndag i Oakland Formiddag og Aften. Desuden er der Gudstjeneste to Gange i Hayward i Maaneden, Søndag Eftermiddag. Enkelte Børn begynder at komme til dansk Undervisning om Lørdagen, og vi haaber snart at faa en lille Søndagsskole oprettet. Men endnu er alt kun i sin Vorden, i den første Spire. Men Gud ske Lov, at Spirernes Gud og de smaa svage Planters Gud ogsaa vaager over den begyndte Gerning her.

Fredens og Kærlighedens Hilsen fra eders Udsendinge

Maren og P. J. Østergard,
Cor. of E 15 St., & 2 Ave.

Minden, Nebr.

Som bebudet havde vi Missionsmøde og Høstfest fra 3—8. Nov. sidstleden. Vi var begunstiget med det dejligste Vejr, der kunde tænkes. Majspluktningen havde lige taget sin Begyndelse, men dette syntes ikke at være nogen Hindring for Folk i at komme. Man hørte ofte udtalt med Forundring: Vi har aldrig før set saa mange Folk komme til Møde paa Søgnedage.

Mødet begyndte i Minden Tirsdag Aften den 3. Nov. og aabnedes med Guds Ord og Bøn af Stedets Præst, Pastor H. P. Jensen, hvorefter Pastor A. S. Nielsen fra Coulter, Iowa, prædikede. Nielsen var kort i Forvejen tilsendt Kald fra Bethania Mgh. i Minden. Han deltog derfor i Mødet for at se Lejligheden an og for at tage Forholdene noget nærmere i Øjesyn. Onsdag Eftermiddag talte Nielsen igen, og samme Dags Aften kom Præsterne C. C. Kloth, Hampton, Nebr., J. C. Petersen, Dannebrog, Nebr. og A. Th. Schultz, Blair, Nebr. Samme Aften kom nogle tilrejsende fra Staplehurst, Verona og Glenville, Nebr. Præsterne og de fremmede Gæster var indbudt til Aften hos Andrew Jensens. Efter Aftensbordet samtaledes lidt, hvorefter man samledes til Møde i Kirken, hvor Præsterne Kloth og Nielsen prædikede. Efter Mødet samledes Præsterne hos John Thomsens et Par Mil udenfor Byen, hvor en Forfriskning blev nydt med Appetit og Velbehag. Pastor Jensen maatte køre hjem for at ordne noget, da der skulde være Begravelse den næste Dag. Samtalen blev fortsat til sent og kun lidt Søvn fik man den Nat.

Torsdag og Fredag havde vi saa Møde i Frederiksborg Kirke baade Formiddag og Eftermiddag. Om Middagen nød vi en „lunch" sammen i Præsteboligen, for at vi bedre kunde faa Tid til Mødet om Eftermiddagen, og Landmændene kunde komme hjem derefter og faa deres Syssel gjort. Det ene skulde jo gøres, og det andet ikke forsømmes. Om Aftenen fik vi saa vor Middagsmad.

Torsdag Eftermiddag havde vi saa Begravelse. Den afdøde var Christen Nielsen Maagaard fra Lindum Sogn i Jylland. Først talte Pastor Jensen, derefter Petersen og Nielsen. Om Fredagen havde vi atter to Møder; om Eftermiddagen forhandledes over Emnet: Vor Daab og Johannes's Daab. Emnet blev indledet af Pastor Pedersen. En frugtbar og dygtig Forhandling fulgte efter; den blev paahørt med megen Interesse af en stor Forsamling, og før vi tænkte paa det, var Tiden omme. Saa nød vi en Kop Kaffe i Præsteboligen og førte derpaa straks til Upland, hvor vi skulde have Møde samme Aften. Vi fik Husly og god Forplejning hos Jens P. Iversens. Lørdag Formiddag prædikede Pastor Kloth og fulgte saa med sin Onkel C. Petersen, efter Mødet. De andre Præster nød Middagens Goder hos Hans Nielsen. Om Eftermiddagen prædikede Præsterne Pedersen og Schultz for en stor Forsamling. Efter saa at have nydt Aftensmad hos Iversens gik Turen tilbage til Frederiksborg. Saa oprandt den sidste og store Højtidsdag. Pastor Jensen holdt Skriftetalen og forrettede Altertjenesten. Pastor Kloth prædikede gribende og kraftigt til en meget stor Forsamling. Knæfaldet blev benyttet for Sæde tilligemed alt, hvad der kunde bruges fra Præsteboligen; men desværre maatte endda en Del staa op.

Efter at have indtaget Middagsmad i Præsteboligen drog vi til Minden for at holde Møde Kl. 3. Efter Mødet var vi indbudt til Aften hos Chr. Aabels. Til Slutningsmødet om Aftenen talte alle Præsterne. Pastor Jensen udtalte en Tak for de klare og kærlige Vidnesbyrd, som var aflagt iblandt os, og han udtalte Ønsket om, at Herrens Velsignelse og Naade maatte følge disse Brødre i al deres Gerning. Saa lystes Velsignelsen, og Mødet sluttede — paa en Maade — men det fortsattes med Tak til Gud fra mange taknemmelige Hjerter. Alt, hvad der kunde benyttes for Sæder blev taget i Brug, og dog maatte mange staa, ja selv Taarnet stod fuldt af Folk, og ikke saa faa kom til Døren, men gik igen, da de ikke kunde komme ind. Saa var Præsterne og en Del Venner atter indbudt til Chr. Aabels, hvor Bordet ventede os. Tiden gik med Samtale, Sang og Musik til Kl. 1; saa drog Kloth og Schultz Øst paa — Nielsen var rejst før, Petersen alene blev hos os Natten over.

Der indkom i Offer ved disse Møder $90.84, og der blev et Overskud paa $61.40, som deltes lige imellem Kredsmissionen og Lærerlønskassen.

Duelund.

New Denmark, New Brunswick, Can.

En af „Danskeren"s Holdere, der sender Betaling og „Tak" for Bladet, udtaler sin Glæde over Referater fra Kredsmøder og særlig over Referatet fra Skolemødet i Racine, „hvor Børnelærdommen holdtes saaledes frem, at det synes umuligt andet, end det maa blive en Hjertesag at bringe Børnene til Skole, hvor de kan blive undervist i Guds Ord af en troende Præst." Forøvrigt skrives:

I August havde vi den Glæde i vort lutherske Samfund at have Besøg af Pastor N. P. Simonsen. Han var her for 19 Aar siden. Hans 83 aarige Moder og hans Søster, Mrs. Bringmann med Familie, bor her. Ikke alene Pastor Simonsens Familie glædede sig ved hans Besøg. Mange iblandt os følte af Hjertet Lyst til at takke Pastor Simonsen, særlig for Guds Ord, som Herren gav ham Kraft til saa rigelig at forkynde; haaber, de Ord har været til Velsignelse og vil bringe Troens Frugt. Flere har vist faaet et Minde fra de Møder, som ved Aandens Vejledning maaske bliver et lønligt Kildespring.

I Forening med Pastor A. P. Hansen holdt Past. Simonsen Gudstjeneste her to Søndage og i Settlementet Foylebroch sidste Søndag Aftengudstjeneste i den episkopale Kirke. Desuden var der flere Aftenmøder her og i Foylebroch.

I vort lutherske Samfund er alt saavel hvad Guds Ords Forkyndelse angaar, Pastor A. P. Hansen tager til Foylebroch hver Søndag Eftermiddag og holder Gudstjeneste der, siden den episkopale Kirke er uden Præst. Menigheden søger en anden.

Mrs. Pastor Hansen har haft en Ferie ca. 6 Uger. Fra Kredsmødet i New York, rejste hun til Boston, for at hjælpe kendte Venner med Arbejdet ved deres Basar. Med Glæde saa vi Mrs. Hansen tilbage og hørte gode Meddelelser angaaende Bethania Kirke. — Hilsen til „Danskeren"s Redaktør og dens Læsere.

Dr. Peter's

Kuriko

er et Lægemiddel, som har bestaaet Tidens Prøve. I over et Hundrede Aar har den været i stadig Brug. Den renser Blodet, styrker og opliver hele Systemet og giver Livsorganerne fornyet Kraft og Fyrighed.

Tilberedt af sundhedsgivende Rødder og Urter, indeholder den intet andet, end hvad som er gavnligt. Mod La Grippe, Gigt, Mave-, Lever- og Nyreonder er den uden Lige.

Kan ikke faaes paa Apotheket, men Almenheden forsynes direkte gjennem specielt ansatte Agenter. Hvis der ikke findes nogen Agent i Deres Nabolag, skriv til Enefabrikanterne og Eierne,

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
112-118 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

En ny holdbar og elegant Bibel.

Vi har netop modtaget en ny, fin og stærkt indbunden Bibel, paa India Papir i Lommeformat med Guldsnit, Overfaldsbind, runde Hjørner. Det er en speciel Indbinding som vi har faaet lavet efter Bestilling, den er meget solidt indbunden og vil sikkert tilfredstille enhver, som ønsker en smuk og holdbar Bibel. Prisen er sat til $3.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Frit! 20 Norske Folkemelodier.

Send os Navnet og Adressen paa 10 eller flere af Deres Venner, der er interesseret i gode Bøger, og vi skal sende Dem **absolut frit** en Bog indeholdende 20 norske Folkemelodier med Musik til samme. Send idag.
J. V. LEACHMAN & SON, - Minneapolis, Minn.

Abraham Lincoln.

I Anledning af Hundredaarsdagen for Abraham Lincolns Fødsel, den 12. Febr. 1909, er der ved N. N. Rønning paa K. C. Holters Forlag, Minneapolis, Minn. udkommen en ny Bog om den afholdte Martyrpræsident.

Den er skreven i et jævnt, men syndigt, karakteristisk norsk Sprog med korte, letlæselige Sætninger. Historien er kortfattet men indholdsrig, og Skildringen interessant og livlig. Den er samlet fra de mest paalidelige Kilder og bærer Præg af et omhyggeligt og udførligt Arbejde.

Bogen er paa 128 Sider og koster smagfuldt og solidt indbunden 50c. I Omslag 30c.

Bedste Kur for Hoste.

En halv Ounce af Virgin Oil of Pine, to Ounces af Glycerin og en halv Pint Whisky, blandet sammen, vil kurere enhver Hoste, der er helbredelig, og standse en Forkølelse i 24 Timer. Tag en Teskefuld hver fjerde Time. Forlang af Deres Druggist, ren Blanding, tillavet og garanteret af the Leach Chemical Co., Cincinnati, Ohio.

Ungdommens Ven

Et Blad som burde findes i hvert eneste norsk Hjem i Amerika.

Det er det eneste illustrerede norske Familieblad i Amerika. Hvert Nummer indeholder noget af Interesse for alle Husets Folk. Indholdet er rent, kvikt, fængslende, praktisk. Ikke en kedelig Linie i hele Bladet.

Billederne er de vakreste som kan opdrives. Mange er helsidige.

Specielt Tilbud før Jul!

„Ungdommens Ven" koster $1.00 Aaret, men ved at sende en Dollar nu, skal vi sende dig Bladet 15 Maaneder. Fra Oktober dette Aar til Udgangen af næste Aar. Derved faar du i sin Helhed den spændende Fortælling „En Helt", og derved faar du ogsaa

Det storartede Julenummer,
som er udkommet paa norsk.

Abonner nu! Nævn dette Blad.

K. C. Holter Pub. Co.,
416 8th Ave. S., Minneapolis, Minn.